

ሰጠኛውን ስራ አገልግሎት ለሌሎች

“...እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48፡17)

God's Love, P.O.Box 6734, Lee's Summit, MO 64064 / E-mail:- mtizazu@hotmail.com / Ph/Fax 816-246-9395

ነሐሴ 1994 -- August 2002 “ልጆቻችንም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ፤ የልጆቻችንም ሰላም ብዙ ይሆናል።” ኢሳ 54፡13 አዘጋጅ፡- መላኩ ትዕዛዙ

በትዕግስት ፀጥታ በፀሎት ቆይታ መልስ ይመጣል፡ከጌታ

“የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆኑትና በአምላኩ በእግዚአብሔር ተስፋ ያደረገ ሰው ደስ ይበለው ምክንያቱም... እርሱ ዘወትር ቃል ኪዳንን ይጠብቃል ለተጨማሪት ይፈርዳል፤ ለተራቡት ምግብን ይሰጣል።” (መዝሙር ዳዊት 146፡5-7 አዲሱ ትርጉም)

“እግዚአብሔርን በመታመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ ይረገጡ፤ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም።” (ኢሳይያስ 40፡31)

በሕይወቱ ዘመን አንድ በተስፋ የሚጠባበቀው ነገር የሌለው ሰው መኖሩ ያጠራጥራል። ተማሪው ትምህርቱን ለመጨረስ፣ የጨረሰውም ሥራ ለማግኘት፣ በተስፋ ይጠባበቃል። ያላገባው ትዳር ለመያዝ፣ ትዳር የያዘም ልጅ ለመውለድ፣ የወለደው ደግሞ ልጆቹ በመልካም አድገው እንዲደርሱለት በተስፋ ይጠባበቃል። ይህን ጽሑፍ የምታነቡ ጌታ ያደርግልኛል ብላችሁ የምትጠብቁት ነገር ይኖራችኋል። የጥበቃውም ጊዜ ረዝሞ ይሆናል።

ይህ ያለንበት ዘመን፣ ሁሉ ነገር የፈጠነበት ዘመን ነው። ቅጽበታዊ ቡና፣ ቅጽበታዊ ምሃ በፈጣኑ ማይክሮ-ዌቭ ምድጃ፣ ምግብን ብቻ ሳይሆን ርሃ ቡንም ያፈጠነ ይመስላል። ከአሥር ስድስት ዓመት በፊት መካኒክ ፈቃድን ስቀበል በአሜሪካን አውራ ጉዳዮች፣ የመንጃ ፍጥነት በሰዓት ሃምሳ አምስት ማይል ነበረ። የም እንኳ ለጀማሪ ነጂ ያስፈራ ነበረ። ዛሬ ግን ሰባ ማይል ሕጋዊ የሆኑባቸው ጉዳዮች በዝተዋደዱ። ከዚያም በላይ መፍጠን እንደቀድሞው አይገርመንም። ምክንያቱም ይህ የችኮላ ዘመን ስለሆነ ነው እንግዲህ። ምንም እንኳ በትዕግስት መጠበቅ ቀላል ሆኖ ባዎቅም፣ በስልጣኔ ያፈራነው ጥድፈያና ግብ ግብ የእኛን ዘመን ትዕግስት የጎደለው አድርጎታል።

ከፍ ሲል እንደ ጠቀስነው ሰው ሁሉ በየትኛውም የሕይወት ዘመን፣ በተስፋ የሚጠባበቀው ነገር አለው። እግዚአብሔርም ሰውን ያስጠብቃል። ለምሳሌ፡ የያዕቆብን ልጅ የዮሴፍን ታሪክ እንገም።

ይህ ሰው ከልጅነቱ ጀምሮ የእግዚአብሔር ተስፋ ነበረው፤ ጌታ የገለጠለትን ነገር የሚጠባ

ባበቅ ሰው ነበረ። ሆኖም ከግድብ አፍፍ አምልጦ በተሸጠበት ሐገር በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት ላለማድረግ፣ በሐሰት ተከሶ፣ በግዛት መቆየት ነበረበት። ረዳቱም በዮሴፍ አልመጣም ነበር። (ኦሪት ዘፍጥረት 39)

በዘፍጥረት ምዕራፍ አርባ እንደምናየው፣ ዮሴፍ የጠጅ አሳላፊዎቹን አለቃና የእንጃራ አበዛዎቹን አለቃ ሕልም በመፍታቱ ምክንያት ከእስራት የመውጣት ተስፋ ነበረው። የጠጅ አሳላፊዎች አለቃ ግን ለሁለት ዓመታት ረሳው። (ኦሪት ዘፍጥረት 41)

ከዚያ በኋላ በድንገት የዮሴፍ ጥበቃው የሚያበቃበት ምክንያት ተፈጠረ። የም ምክንያት የንጉሡ የፈርዖን ሕልም ማለም ነበር። የንጉሡንም ሕልም የሚፈታ በሐገሩ አልተገኘም። በዚያን ጊዜ በግዛት የነበረው የጠጅ አሳላፊዎቹ አለቃ ሕልሙን ስለ ተረጎመለት ዕብራዊ ስለ ዮሴፍ ተናገረ። “ፈርዖንም ልኮ ዮሴፍን አስጠራ። ከግዛት ቤትም አስቸኩሉት፤ እርሱም ተላጩ፤ ልብሱንም ለወጠ። ወደ ፈርዖንም ገባ።” (ዘፍጥረት 41፡14) በዚህ ጊዜ ዮሴፍ ግብጽ ምድር ከገባ እንኳ አሥራ ሦስት ዓመት በተስፋ ታግሷል። እግዚአብሔርን መፍራቱ ታይቷል። ዕምነቱና ትዕግሥቱ ተፈትኖ አልፏል። እንዲህ ማስጠበቁ በዘመናት ሁሉ የታየና ዛሬም ያልተለወጠ የጌታ አምላካችን አሠራር ነው።

ከዮሴፍ የተሳካ ትዕግስትና ጥበቃ ምን እንማራለን?

በንቃት መጠበቅ፡-

እግዚአብሔር በትዕግሥት እንድንጠብቀው ሲያደርገን በዓላማ ስለ ሆነ ፈቃዱን ለመረዳትና ለመከተል በንቃት መጠበቅ አለብን። አብዛኛው ከፊታችን ለሚጠብቀን ሰልፍ የምናደርገው ዝግጅት የሚከናወነው በማሰጠቱ ወቅት ነው። ስለዚህ ጌታን አጠብቃለሁ ብሎ እጆቻችን አጣጥፎ መቀመጥ የተወደደ ጊዜን ማባከን እንዳይሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል። በአጠቃላይ በማስጠበቅ ጊዜ ያለው ሁለት ምርጫ ነው፡- አንድም ከመኛውም ይልቅ ወደ እግዚአብሔር እንቀርባለን ወይም ደግሞ ወደ ኋላ እናፈገፍጋለን።

በመታመን መጠበቅ፡-

“አንተ ግን በምድር ላይ በሰላም እንድትኖር፣ በእግዚአብሔር ታመን፤ እርሱም የልብህን ፍላጎት ሁሉ ይሰጥሃል። ሁለንተናህን ለእግዚአብሔር ዐደራ ስጥ። በእርሱ ታመን፤ እርሱም ይረዳሃል።... በትዕግሥት ጸንተህ፤ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለማየት ተጠባበቅ።...” (መዝሙር 37፡5-7 አ/ትርጉም)

በእግዚአብሔር ለመታመን የሚረዳ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ያለ ጠቃሚ ነገር ከቶ አይገኝም። እኛ ዛሬ የምናልፍ በት ሁኔታ፣ በቀጥታ ወይም በተዘዋዋሪ፣ ተጽፎ ስለሚገኝ፣ ያንን ማንበብ የዕምነት ኃይል ይሰጣል። አምነት ከመስማት መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል ስለ ሆነ፣ ቃሉን በማንበብ እየበረቱ፣ ታምኖ መጠባበቅ ተስፋን ለመጨበጥ ይረዳል።

በትዕግሥት፣ በጸጥታ መጠባበቅ፡-

“በዕምነትና በትዕግሥትም የተስፋውን ቃል የሚወርሱትን እንድትመስሉ እንጂ ዳተኞች እንዳትሆኑ፣ ተስፋ እስኪሞላ ድረስ እያንዳንዳችሁ ያን ትጋት እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንለምናለን።”

(ዕብራውያን 6፡11-12)
“እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ታገሡ፤ እነሆ፣ ገበሬው የፊተኛውንና የኋላኛውን ዝናብ እስኪቀበል ድረስ እርሱን እየታገሡ የከበረውን የመሬት ፍሬ ይጠባበቃል። እናንተ ደግሞ ታገሡ፤ ልባችሁንም አጽኑ፤ የጌታ መምጣት ቀርቦአል።”

(ያዕቆብ 5፡7-8)
መጨነቅና መነጫነጭ ጥሩ ያለማመን ምልክቶች ናቸው። እግዚአብሔርንም ያሳዝናሉ። ስለዚህ ጌታ የተናገረውን የሚያደርግ፣ በቃሉ ታማኝ፣ መልካምንም ከማድረግ የማይቆጠብ አምላክ መሆኑን የሚያምን ሰው በትዕግሥትና በጸጥታ መጠባበቅ አለበት።

አለመታከት፡-

ዘማሪው ታምራት ኃይሌ፡- “አይቸኩልም ጌታ ዘግይቶ ይነሣል፤ ግን ማንም አይቀድመው በጊዜው ይደርሳል” ያለውን አስተዋይ መዝሙር እናስታውሳለን። የመዘግየቱ ጉዳይ የሰው ግንዛቤ ሲሆን በጊዜው መድረሱ ግን በዘመናት ውስጥ የተረጋገጠ ነው። ምክንያቱም ጌታ ነገሮችን የሚተልመውና የሚሠራው ከዘላለም አንጻር ስለሆነና፣ በእኛ የዘመን አቆጣጠር ተገደደ መቸኮል ስለ ሌለበት ነው። በተጨማሪ

አንድን ሰው በክርስቶስ መልክ ሠርቶ ለመፈጸም የሚያስፈልገውን የዕድገት ደረጃ መዘለል ስለማይፈልግ ነው። በተቀረጸ ግን መዘግየትም ሆነ መቸኮል ለእርሱ አያስፈልጉትም። ስለዚህ ጌታ ጊዜው ሳይደርስ ወደሚቀጥለው ደረጃ የሚወስደን ይመስል “በዕምነት መዋገር” (መኖወጥ) ያልተጻፈውንም መከተል፣ ተስፋ እንዳያስቆርጠን መጠንቀቅ አለብን።

የራስን ፀሎት በራስ አለመመለስ፡-

እግዚአብሔር የዘገየ ሲመስል ሁለት የተለመዱ ስሕተቶች ማድረግ ይቻላል። አንዱ በጌታ ላይ ማጥፊያ ሲሆን ሌላኛው ደግሞ ከእርሱ መምጣት ያለበትን መልስ በራስ ለመፍጠር መሞከር ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነውን የአብርሃምን ታሪክ እንመልከት፡-

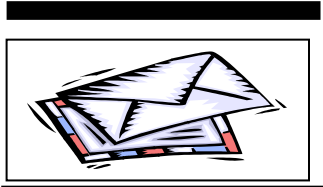
አብርሃም ጌታን በራዕይ ባነጋገረበት ጊዜ፡- “አብራምም፣ ለእኔ ዘር አልሰጠኸኝም፤ እነሆም፣ በቤቴ የተወለደ ሰው ይወርሰኛል አለ። እነሆም፣ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል መጣለት፡- ይህ አይወርስህም ነገር ግን ከጉልበትህ የሚወጣው ይወርሰሃል።” ሲል የተስፋ ቃል ሰጠው። (ዘፍጥረት 15፡3-4) ከዚህም ጋር አያይዞ “አብራምም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት።” ሲል ለአብርሃም የተሰጠውን ምስክርነት መጽሐፍ ያሳየናል (ዘፍጥረት 15፡6) ቆይቶ ግን አንድ ችግር ተፈጠረ። የተስፋው ቃል “ዘገየ”። አሥር፣ ሃይል፣ አልፎም ሃይ አምስተኛው ዓመት መጣ።

ከሃይ አምስት ዓመታት በላይ መታገሥ ሞኝነት የመሰላት እናታችን ሦራ፣ ፀሎቷን በራሷ ለመመለስ ብልሃት ያገኘች መሰላት። ታሪኩ እንዲህ ነው፡- “ሦራም አብራምን፡- እነሆ፣ እንዳልወልድ እግዚአብሔር ዘጋኝ፤ ምናልባት ከእርስዎ (ከባሪያዬቴ ከአጋር) በልጅ እታነጽ እንደ ሆነ ወደ እርስዎ ግባ አለችው። አብራምም የሦራን ቃል ሰማ።”

(ዘፍጥረት 16፡2-3)
በዚህ “ሦራ ሠራሽ” (ሰው ሠራሽ) አኳኋን የተወለደው ልጅ አብርሃምን እንዲወርስ እግዚአብሔር አልፈቀደም። ዓላማው ስላልነበረ ነው። በእግዚአብሔር ቃል መሠረት፣ የተስፋው ልጅ ይስቀስቅ፣ በተወሰነለት ጊዜ ተወለደ።

በሣራ ችኮላ የተገኘው ልጅ፡-
 እሽማኤል የተባለው ሲሆን፡-
 እርሱም የዛሬዎቹ የእስራኤል
 ጠላቶች የአረቦቹ አባት ነው።
 “ዓርብ ዓርብ ይሸበራል እየሩ
 ሳሌም” ይባል የነበረው፡- ዛሬ
 ግን ዕለት ዕለት የሚታየው
 ሽብር፡- የሣራ ችኮላ የፈጠረው
 የራስን ፀሎት በራስ የመመለስ
 ስሜት ነው። ክርስቲያን
 ሆይ! ሰው ሠራሽ የፀሎት መልስ
 አንፈልግ። ብዙ መዘዝ
 ያስከትላል። ይልቁን፡- “በፍጹም
 ልብህ በእግዚአብሔር ታመን
 በራስህም ማስተዋል አትደገፍ
 በመንገድህም ሁሉ እርሱን እወቅ፡-
 እርሱም ነዳና ህን ያቀናልሃል” (ምሳሌ 3፡5-6)
 ተብሎ እንደ ተጻፈው በመታመን
 ተስፋችንን እንጠብቅ።

ጌታን ታምኖ መጠባበቅ አያደክምም
 ማለት አይቻልም። ነገር ግን
 እግዚአብሔር፡- አምነውት የሚጠባበቁትን
 ሲጥል ወይም ሲያሳፍር ታይቶ አይታወቅም።
 ይህን መልዕክት የምታነቡ፡-
 ጌታን የምትጠብቁበት ነገር
 ይኖራችኋል። ምናልባትም የጥበቃው
 ዘመን ረዥምና አድካሚ የነበረ
 ይሆናል። የሚታየው ሁሉ ጨለማና
 ለዕምነት የማይመች ይሆናል።
 ከዚህም የተነሣ አንዳች የዕምነት
 እንቅስቃሴ እንኳ ለማድረግ ጉልበቱ
 አይኖር ይሆናል። ነገር ግን የምናመልከው
 ጌታ የእስራኤል ቅዱስ ማን እንደሆነ
 እናስተውል። በውኑ ለእግዚአብሔር
 የሚሳኑ አለን? ሰማይንና ምድርን፡-
 በውስጡ የሉትንም፡- ከአለመኖር ወደ
 መኖር አላዘዘም? ይህንን ግን ጨለማ፡-
 ማብራት ይሳካል? ጌታ ሊያስጠብቅህ
 ከወደ በታማኝነት ተመችተህ ጠብቀው።
 የዘመኑ መርዘም አዘናግቶህ፡-
 ተዳክመህ ባለሀብት መልሰህ ድንገት
 እንዳይደርስ ተጠንቀቅ። በዕምነት፡-
 በጽድቅና በድፍረት ወደ ፊት መዘር ህን
 ሲገባህ እንዳትሰንፍ ልብ ጋት አዘጋጅ።
 የዮሴፍ የጥበቃ ሥፍራ (እስር ቤቱ)
 መግቢያ እንደ ነበረው መውጫም
 የነበረው መሆኑን አትርሳ። * ለአንተም፡-
 ዛሬ ገና ባይገለጥም ጌታ መውጫን
 ሳያዘጋጅ ካለህበት ሥፍራ
 እንዳልወሰደህ፡- እንዳልረሳህም ዕውቅ።
 ከየት አንስቶ እዚህ እንደ አደረሰህ አስብ።
 ሰውን መርሳት በሕረድ ስላልሆነ
 ካለህበት የገባኸው በራስህ
 ወይም በጠላት ቢሆንም የማይጥልህን
 ጌታ፡- አምላክህን እግዚአብሔርን
 በትዕግሥት ብትጠብቅ አታፍርምና
 አይዘገይም። እግዚአብሔር ይመስገን።
 * * * * *

ፀልዩልን። ጻፉልን።
 ጌታ ይባርካችሁ።

“ለኢየሩሳሌም ሰላምን ለምኑ”

(መዝሙር ዳዌት 122 ፡ 6)

የሰው ልጆች ታሪክ፡- ጌታ እግዚአብሔር በወሰነው ጊዜና አካሄድ ወደ ፍጻሜ ሲያዘግም እየተመለከትን ነው። ምልክት ተብለው በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጠቀሱት ብዙዎቹ ተፈጽመዋል። ከምልክቶቹ አንዱ በማቴዎስ ወንጌል 24 ፡ 32-33 “ምሳሌውንም ከበለስ ተማሩ ጫፍዎ ሲለሰልስ ቅጠልዎም ሲያቁጠቁጥ፡- ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ። እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ስታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እወቁ።” የሚለው ነው። በዚህ ክፍል በለስ የተባለላት እስራኤል እንደ ሆነች የመጽሐፍ አዋቂዎች የሚሰማሙበት ነው።

እስራኤል በእግዚአብሔር ቃል መሠረት፡- ተመልሳ ከተመሠረተች ወዲህ በተፋጠነ አካሄድ በመቋቋም ላይ ናት። “በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል ታላቅ መለከት ይነፋል። በአሦር ምርጫ፡- በግብር ምድርም የተሳደዱ ይመጣሉ። በተቀደሰውም ተራራ በኢየሩሳሌም ለእግዚአብሔር ይሰግዳሉ።” (ኢሳይያስ 27፡13) ተብሎ የተጻፈው፡- ወደ መፈጸም በድንቅ እየገሠገሠ ነው።

እግዚአብሔር ሕዝቡን በአሕዛብ መሐከል በበተነ ጊዜ የጠፋና የተረሳ የመሰላቸው የአሕዛብ መንግሥታት በዚህ የእስራኤል መልስ መቋቋም አልተደሰቱም። ተቃውሞአቸውም በጽዮን ግምባታ መጠን ተፋፍሞአል። ይህን አስመልክቶ በቅርቡ ሾሬሽ የተባለ የደብዳቤ መልዕክት ያወጣውን ጥሪ ባገኘን ጊዜ ለአንባቢዎቻችን ማስተላለፍ መልካም ሆኖ ተሰማን።

“ሾሬሽ” (ሥረ መሠረት) ዓለም አቀፍ የክርስቲያኖችና የአይሁድ ጎብረት የሚባል የድርጅት ደብዳቤ ነው። ሾሬሽ ቅጽ 8 ቁጥር 7 (July 2002) ላይ፡- በአሜሪካን የሚኖረው ሕዝብ ክርስቲያን በሚከተሉት መንገዶች ለእስራኤል፡- ድጋፍ እና አንድነቱን እንዲገልጹ፡- ራባይ (መምህር) የኪል ኤክስቴይን ጠይቀዋል። ይኸውም

- በፀሎት (መዝሙር ዳዌት 122፡6)
- የዕምነታችን መነሻ ስለሆነችው እስራኤል በማጥናት፡-
- ሐገሪቱን በመነብኘት፡-
- በአይሁድና በክርስቲያኖች መሐከል መቀራረብን ለመፍጠር በመተባበር፡-

አይሁድን መልሶ በሐገራቸው ለማስፈር በመርዳት ወዘተ፡- በመጨረሻም፡- ከዚህ በታች በሚገኘው የዌብ አድራሻ ላይ በመሄድና የድጋፍ ድምፅ በመስጠት ከእስራኤል ጋር እንድንተባበር ጠይቀዋል። የዌብ አድራሻው እነሆ፡-

www.standforisrael.org

ውድ ወገኔ፡-

ስለ እግዚአብሔር ፍቅር አንድ ጥያቄ ልጠይቅህ። ለዚህ ጥያቄ የምትሰጠው መልስ የዘላለም ደስታህንና ሐዘንህን ይወስናል። መልስህን የምታውቁት አንተና እግዚአብሔር ብቻ ናችሁ። ባትመልስም ያው በአንተና በእግዚአብሔር መሐከል ነው። ጥያቄው እነሆ፡-

ድነሃል?
 ይህ ጥያቄ ስለ ጥሩ ሰውነት አይደለም። ወይም ቤተ ክርስቲያን ስለ መሄድ አይደለም። የኃጢአት ይቅርታን ስለ መቀበል ነው። በግልጽ አጠያየቅ፡- የማይቀረው ሞት፡- ዛሬ ቢመጣብህ መንግሥተ ሰማይ ትገባለህ?

ጌታ እንዲህ ይላል፡- “ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” (ዮሐንስ 3፡3) ይህ ጌታ ዳግመኛ መወለድ ያለው፡- ሰው ኃጢአተኛነቱን አምኖና ተናገዘ። በመስቀል ላይ በሞተለት በኢየሱስ አዳኝ ነት ሲታመን፡- የሚቀበለው ደኅንነት ነው። እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መዳን የሚቻልበትን መንገድ ሁሉ ገልጿልናል። መንገዱም ከባድ አይደለም በሥራ ብዛትም አይደለም። በዕምነት ነው። እኛ ድነን አይተነዋል። አንተም የሚከተለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውነት በመከተል፡- ዛሬ መዳን ትችላለህ። አንችም።

በመጀመሪያ እግዚአብሔር እንደሚወድህና ለሕይወትህ ዓላማ እንዳለው ተረዳ፡- መጽሐፍ እንዲህ ይላል

“በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪስጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና።” (ዮሐንስ ወንጌል 3 ፡ 16)

ኃጢአተኛ መሆንህን ተረዳ፡-

“ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል።” (ወደ ሮሜ ሰዎች 3 ፡ 23)

ኃጢአተኛ ሁሉ ሞት ይጠብቀዋል፡-

“የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው።” (ወደ ሮሜ ሰዎች 6 ፡ 23)

“ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደባላቸው እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፡- የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም አንድ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፡- ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።” (ዕብራውያን 9 ፡ 27 - 28)

የኃጢአታችን ዕዳ ተከፍሏል።

“እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን (ክርስቶስን) ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው” (ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች 5፡21)

ስለ ሰው ኃጢአት የሞተ ኢየሱስ ብቻ ስለሆነ ያለ እርሱ መዳን የሚችል ማንም የለም።

“እኔ መንገድና ዕውነት ሕይወትም ነኝ። በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።” (ዮሐንስ ወንጌል 14 ፡ 6)

ዕምነት፡- ይህን እናስተውል። ኢየሱስን አምኖ መቀበል ማለት እርሱ ያስተማረውን ትምህርት መከተል ማለት ነው። ስለዚህ ልባዊም፡- አፋዊም፡- ተግባራዊም ነው። የልጅነትን ሥልጣን ሲቀበሉት የሚታወቀው በዚህ ምክንያት ነው።

“ለተቀበሉት ሁሉ ግን፡- በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው።” (ዮሐንስ ወንጌል 1 ፡ 12)

ውድ ወገኔ፡- ደኅንነት የሚታወቅ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጌታ ገልጸታል። ስለዚህ ዕመንና ዳን። መንግሥተ ሰማይ ቀርባለችና።

ፀሎት

እግዚአብሔር ሆይ፡- እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ። ስለ ኃጢአታችን ሞቶ ከሞት ባስነሣኸው በየሱስ አምናለሁ። ከዛሬ ጀምሮ ትምህርቱን በመከተል እኖራለሁ። ከክፉ መንገዴም እመለሳለሁ። አንተም በመንግሥትህ ተቀበለኝ። ስለ ቅዱስ ልጅህ ስለ ኢየሱስ ስትል ፀሎቴን ሰማኝ። አሜን።

(አድራሻችን በመግቢያው ላይ ይገኛል።) ኢየሱስ ጌታ ነው። ጌታ ይባርክህ።